

vil binde Færøerne fast snarere end at frigøre og skabe nye muligheder. Det er ikke moderne, det er ikke i pagt med tiden, og det er uforståeligt, at man ikke kan tænke med udsyn og mod nye mål, når det gælder forholdene i det såkaldte rigsfællesskab. Det er uholdbart, at man ikke kan sætte mennesket før systemet, når det gælder forholdet mellem Danmark og Færøerne.

I Færøerne har vi præcis de samme udfordringer, som Danmark og andre lande står over for, når det gælder globaliseringen og fremtidens udfordringer – ja, vi har måske endog udfordringerne endnu stærkere inde på livet med en ensidig økonomi, hvor vi risikerer at blive hægtet af i verdensudviklingen som en perifer enklave i Danmark og i Europa.

Kl. 20.40

Globaliseringen rummer to muligheder. Den kan skabe ensretning, hvor beslutningerne, kapitalen, menneskene og produktionen samles på få hænder og på få steder, men globaliseringen rummer jo også muligheden for øget demokrati, større mangfoldighed og for, at det bliver muligt for også små nationer at blive ligestillede og tage del i det internationale samarbejde.

Vi skal i Færøerne også finde vores vej i verden og tage vores ansvar i verden, og vi skal også styrke vores eget samfunds sociale og kulturelle sammenhængskraft og vor identitet for på grundlag heraf at uddanne os og klare os i en mangfoldig verden. Vi skal skabe en selv bærende økonomi, der omlægges fra traditionel fangst og industriproduktion til videnproduktion, og vi skal tage det fulde ansvar for vores egen fremtid og ikke blot stå som passive tilskuere til udviklingen i verdenssamfundet.

Det er det, hele den færøske selvstændighedskamp handler om. Det handler jo ikke om at isolere sig eller om gammeldags tænkning, det handler om at træde ud i den moderne verden og at etablere samarbejde med så mange lande og så mange internationale organisationer som muligt, og det ville være et virkeligt fremskridt, hvis man også her i Folketinget og fra regeringens side kunne diskutere Færøernes fremtid ud fra dette perspektiv og ikke ud fra fordomme, gammel kassetænkning og gamle, nationalistiske tolkninger af den danske grundlov.

Vi får lejlighed til at afprøve, om der tales om det 21. århundredes og globaliseringens udfordringer eller om gammeldags tænkning, når det gælder Færøerne, i det kommende folketingsår. For det første har statsministeren bebudet, at der i denne folketingssamling fremsættes et lovfor-

slag om Færøernes mulighed for at indgå folkeretlige aftaler. Vi har allerede set, hvad der ligger på bordet for Grønlands vedkommende, og det er en lignende lovgivning, der tilbydes Færøerne.

Jeg må sige, at denne lovgivning ikke er nogen nyskabelse eller noget fremskridt. Lovgivningen giver ikke øgede beføjelser i forhold til dem, vi har i dag, og der ligger ikke nogen anerkendelse af det færøske folks rettigheder i det internationale samfund. Der er tværtimod endnu flere begrænsninger, end vi har i dag, og det hele bygger på et grundlag af gammeldags tænkning og fastlåste systemer; det er fortidens løsning.

Ifølge forslaget skal Færøerne og Grønland kunne indgå aftaler på vegne af Danmark, når det ikke går imod danske interesser, på de områder, hvor Danmark ikke har interesse i at deltage. Derimod skal Færøerne og Grønland på områder, hvor begge lande har interesser, være enige om aftalen, og det er helt uholdbart. Det er helt uholdbart, hvis Færøerne skal indgå en international aftale under betegnelsen Kongeriget Danmark, selv om sagen angår Færøerne. Vi har brug for vores egen stemme i verden, og vi skal ikke være begrænset i vores samarbejde med omverdenen, så her må der sættes nye mål.

For det andet har statsministeren bebudet et lovforslag om Færøernes overtagelse af sagsområder. Her er det helt afgørende, at der heller ikke sættes gamle juridiske begrænsninger ind, så vi blot får en ny hjemmestyrelov under et andet navn, for det vil også låse os fast over for globaliseringens udfordringer.

Den tredje sag, som også vil blive debatteret i dette folketingsår, og som angår Færøernes fremtid, er den danske afstemning om EU-grundloven og ophævelsen af de fire forbehold. Som statsministeren sagde i sin redegørelse, er det en enorm udfordring og ændring for Danmark, og uanset hvordan vi ser på det, vil det også få konsekvenser for Færøerne og Grønland. Danmark vil integrere sig mere og mere i Den Europæiske Union, som Færøerne har valgt at stå uden for, og med den videre unionsudvikling vil også de områder, som Danmark varetager på vegne af Færøerne, i stigende grad blive samordnet i EU. Det gælder retspolitik, det gælder forsvar, det gælder udenrigspolitik, det gælder valutapolitik, og det er et demokratisk problem, som vi bliver nødt til at forholde os til.

Den mest oplagte mulighed er, at samtidig med at Danmark efter alt at dømme vedtager